

بررسی رابطه بین نم نسبی و کمبود اشباع در هوای مرطوب در سطح زمین در دوره پنج ساله (۱۳۸۲-۱۳۸۶) در ایستگاه های مهرآباد و شمال تهران

رمون هاروتونیان*

فرماندهی مهندسی ساختمان و تاسیسات نزا

تاریخ دریافت: ۱۳۹۱/۰۵/۱۱ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۱/۱۰/۲۵

چکیده

در این تحقیق سعی بر این است که رابطه ای خطی بین نم نسبی و کمبود اشباع از طریق ساده و تنها از طریق روابط کلاسیوس کلاپیرون و نم نسبی و همچنین با استفاده از داده های تجربی روزانه دوره پنج ساله (۲۰۰۴ لغایت ۲۰۰۸-۱۳۸۲ لغایت ۱۳۸۶) ایستگاه های هواشناسی شمال تهران (ارتفاع ۱۵۴۹ متر از سطح دریا) و مهرآباد تهران (ارتفاع ۱۱۹۱ متر از سطح دریا) تعیین شود. این نتیجه گیری با توجه به جو و محیط جغرافیای شهر تهران استحصال گردید. در نتیجه رابطه خطی بدست آمده بصورت $RH \approx 100 - 5/18(T - T_d)$ بود. این امر نمایانگر یک درجه سانتی گراد کاهش در دمای نقطه شبنم و نیز یک درجه سانتی گراد افزایش کمبود اشباع به ازای هر ۵/۱۸ درصد کاهش نم نسبی می باشد. علیهذا چندین کاربرد مفید برای این رابطه ساده وجود دارد، که از جمله آنها تخمین ارتفاع پایه ابر کومولوسی (تراز میعان فرازشی یا LCL) است. رابطه خطی تخمین ارتفاع پایه ابر کومولوسی که به شکل $Z_{icl} \approx 125(T - T_d)$ است با توجه به ارتباط تغییرات نم نسبی و کمبود اشباع بصورت $Z_{icl} \approx 24/13(100 - RH)$ خواهد بود.

واژگان کلیدی: دمای تر Tw، نم نسبی RH، کمبود اشباع (T-Td)، کسراختلاف دمای تر و خشک (T-Tw)، ارتفاع پایه ابر کومولوسی Z_{icl}.

مقدمه

نم نسبی (RH) و دمای نقطه شبنم (Td) به همراه دمای خشک محیط (T) نشانگرهای بسیار پرکاربرد مقادیر رطوبت هوا می باشند. یک تبدیل درست بین نم نسبی، دمای نقطه شبنم و دمای خشک محیط (نتیجتاً کمبود اشباع) با تقریب بسیار مطلوب پیچیده تراز آن است که بتوان بدون کمک ماشین حساب و یا رایانه انجام شود. به هر حال روش های ساده که از قواعد علمی و تجربی بدست آمده وجود دارند که قادر هستند این تبدیل را برای هوای نمناک (نم نسبی بزرگتر از ۵۰ درصد) با دقت مورد لزوم در امور کاربردی روزمره فراهم نمایند. به عنوان نمونه رابطه ای خطی که توسط محقق بنام Lawrence (2005) معرفی گردیده شیوه ای است که با بهره گیری از روابط تحلیلی غیرخطی و اصول ساده سازی و تقریب ایجاد شده است (رابطه لارنس به شکل $RH \approx 100 - 5(T - T_d)$ می باشد).

اندازه گیری مقدار بخار آب موجود در جو به روش کمبود اشباع (T-Td) و رطوبت نسبی (RH) انجام می شود این امر به گنجایش رطوبتی هوا در دمای مختلف و نیز مفهوم و تأثیر ترمودینامیکی آن در هواشناسی که بسیار ضروریست مرتبط می باشد. نم نسبی عبارتست از نسبت دو فشار بخار آب، یکی فشار بخار آب واقعی موجود در جو و دیگری فشار بخار اشباع جو در همان شرایط (Chandrasekar, 2010). از طرفی فشار بخار آب واقعی و اشباع با فشار جو تغییر نمی کند، بلکه تابع دما هستند. نم نسبی دارای تغییرات شبانه روزی زیادی در لایه سطحی زمین است که تابع وارونه دما می باشد (قائمی، ۱۳۸۳؛

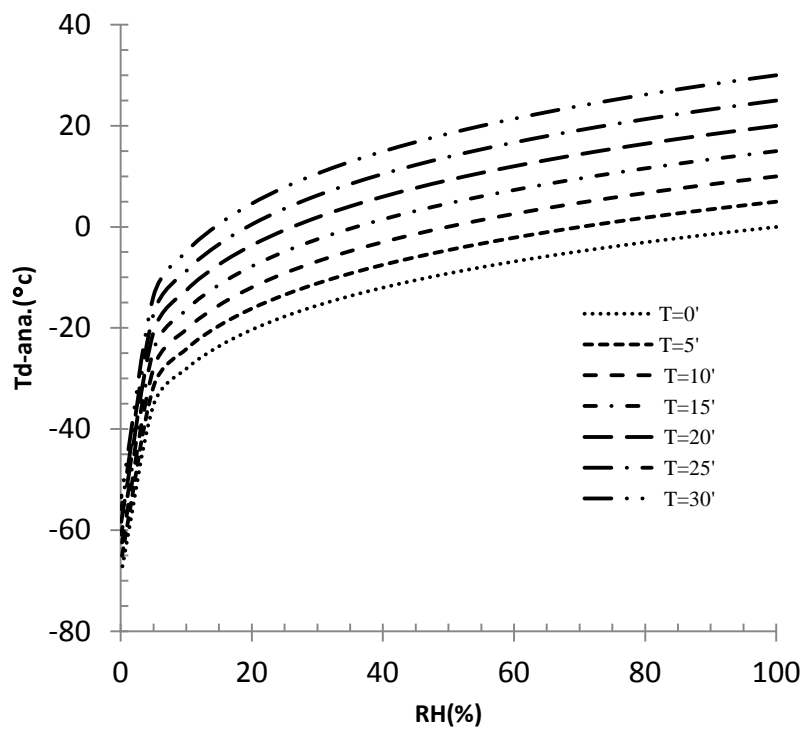
علیجانی و کاویانی، ۱۳۸۶). محقق بنام لارنس با استفاده از روابط تحلیلی قوانین ترمودینامیک هوای مرطوب و به کمک عملیات ریاضی بر روی تعدادی از روابط غیرخطی و با استفاده از خطی بودن رابطه RH با Td در هوای مرطوب به یک رابطه ساده شده خطی بمنظور اندازه گیری میزان دمای نقطه شبنم (Td) و یا کمبود اشباع (T-Td) با دقت کاربردی کافی دست یافت. بر اساس این رابطه خطی به ازای هریک درجه سانتیگراد کاهش در دمای نقطه شبنم پنج درصد از نم نسبی کاسته میشود. بهمین منظور هدف عمده این تحقیق دست یافتن به یک رابطه ساده خطی و بهینه درخصوص تعیین نم نسبی و کمبود اشباع (T-Td) با کارگیری کمترین تعداد ممکن از روابط پیچیده می باشد. لذا از داده های ایستگاه های هواشناسی شمال تهران و مهرآباد تهران (تلفیقی از روابط تحلیلی و تجربی و با توجه به اختلاف ارتفاع بین این ایستگاهها بمنظور بررسی اثر ارتفاع) نیز که با شرایط جغرافیای طبیعی شهری (در هوای مرطوب در سطح زمین) سازگار باشد استفاده گردیده است. در نتیجه میتوان با صرف کمترین وقت و بدون نیاز به کاربرد معادلات پیچیده ریاضی و با دقت کافی فراسنجهای مجهولی مانند نم نسبی یا Td را با کمک دو فراسنج معلوم دیگر (T و Td یا T و RH) مشخص نمود. همچنین کاربرد این رابطه خطی در سایر روابط خطی مرتبط، مانند رابطه خطی تخمین ارتفاع پایه ابر کومولوسی محتمل است (McDonald, 1963).

مواد و روش‌ها

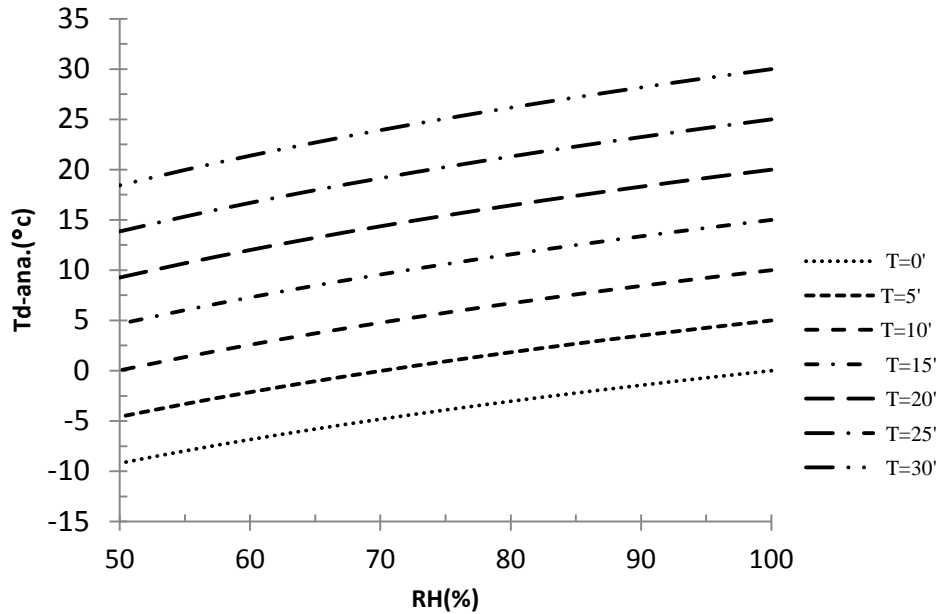
آغاز این تحقیق بر پایه علمی و تحلیلی رابطه بین نم نسبی (RH) و دمای نقطه شبنم (Td) و کمبود اشباع (T-Td) استوار گردیده است. (Sargent, 1980) بدین معنی که در وحله اول پس از انجام محاسبات تحلیلی (analytic) جهت تعیین مقادیر دمای نقطه شبنم تحلیلی (Td-ana.) نمودار آن (شکل ۱) ترسیم

گردیده است (Alduchov&Eskridge, 1996).

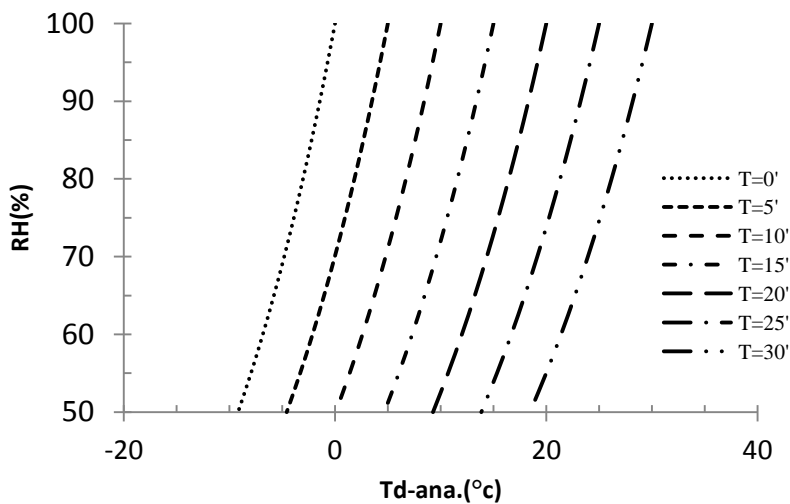
لازم به ذکر است این محاسبات برای نم نسبی به فواصل ۵ درصد و برای دما (T) به فواصل ۵ درجه سانتی گراد انجام شده است. لذا با توجه به نمودار مزبور نم نسبی در بازه ۵۰ تا ۱۰۰ درصد و در دامنه دمایی صفر تا ۳۰ درجه سانتی گراد تقریباً خطی است شکل‌های (۳ و ۲) (Lawrence, 2005).

شکل ۱- نمودار رابطه نم نسبی (RH) با دمای نقطه شبنم تحلیلی (Td-ana.) در بازه دمای محیط (T) صفر تا سی درجه سانتی گراد در شهر تهران بر اساس داده‌های ایستگاه‌های مهرآباد و شمال تهران (۱۳۸۶-۱۳۸۲)

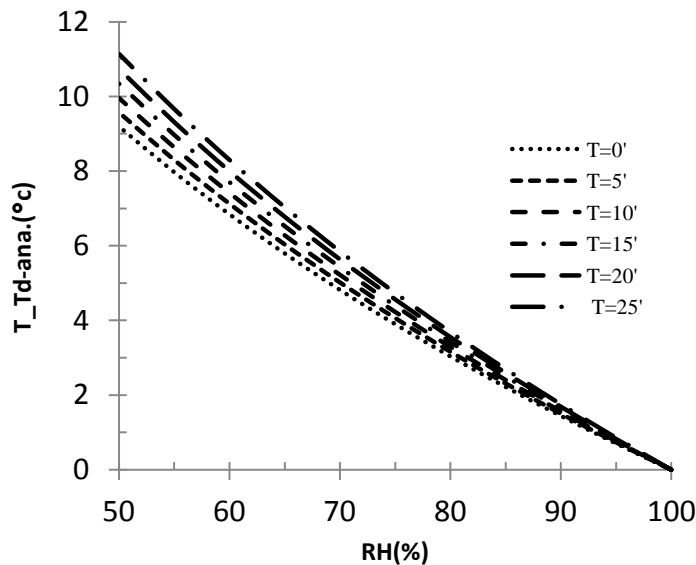
شکل ۲- نمودار رابطه تقریباً خطی نم نسبی (RH) (نم نسبی در بازه پنجاه تا صد درصد) با دمای نقطه شبنم تحلیلی (Td-ana.) در بازه دمای محیط (T) صفر تا سی درجه سانتی گراد در شهر تهران بر اساس داده های ایستگاه های مهرآباد و شمال تهران (۱۳۸۶-۱۳۸۲)

شکل ۳- نمودار رابطه تقریباً خطی دمای نقطه شبنم تحلیلی (Td-ana.) با نم نسبی (RH) در بازه پنجاه تا صد درصد و در بازه دمای محیط (T) صفر تا سی درجه سانتی گراد در شهر تهران بر اساس داده های ایستگاه های مهرآباد و شمال تهران (۱۳۸۶-۱۳۸۲)

در واقع دمای نقطه شبنم تابعی از نم نسبی و بلعکس، یعنی نم نسبی تابعی از دمای نقطه شبنم می باشد.

از طرفی شکل (۴) رابطه تقریباً خطی مابین نم نسبی (۵۰ تا ۱۰۰ درصد) و کمبود اشباع (T-Td) را نشان می دهد.

شکل ۴- نمودار رابطه تقریباً خطی نم نسبی (RH) و کمبود اشباع (T-Td) بطریق حل غیر خطی دردمای محیط (T) صفر تا بیست و پنج درجه سانتی گراد در شهر تهران بر اساس داده های ایستگاه های مهرآباد و شمال تهران (۱۳۸۶-۱۳۸۲)

اشباع بر حسب هکتوپاسکال است .
(Lawrence, 2005 و قائمی، ۱۳۸۳)
حال چنانچه تغییرات دیفرانسیلی در رابطه
کلاسیوس کلاپیرون بصورت تغییرات جزئی (Δ)
نوشته شود لذا معادله به فرمول زیر خواهد بود .

$$\Delta e_s = \frac{L_e \Delta T}{R_w T^2} \quad \text{رابطه (الف)}$$

جائیکه $\Delta T = T_1 - T_2$ و $\Delta e_s = e_s(T_1) - e_s(T_2)$ است. حال قرار میدهمیم: $T_1 = T$ و همچنین $T_2 = T_d$ ، که T_d دمای مطلق نقطه شبنم و T دمای مطلق محیط میباشد. از طرفی Δe_s اختلاف دو مقدار فشار بخار آب اشباع، یکی در دمای محیط و دیگری در دمای نقطه شبنم می باشد. لذا رابطه (الف) به شکل زیر خواهد شد.

پس امکان یافتن یک معادله خطی ساده با شیبی ثابت محتمل است. لذا با بهره گیری از رابطه معروف کلاسیوس کلاپیرون که در حالت بخار آب بشکل ذیل می باشد:

$$\frac{de_s}{dT} = \frac{m_v L_e s}{R_w T^2}$$

جائیکه T دمای محیط بر حسب درجه کلوین و m_v جرم یک گرم بخار آب و $R_w = 461.5 \text{ } jk^{-1}kg^{-1}$ ثابت گازها برای بخار آب و L مقدار گرمای آزاد شده بعلت تراکم یک گرم بخار آب (گرمای نهان تبخیر) که تغییرات آن متناسب با تغییرات دمای محیط و در بازه $2/257 \times 10^6 \leq L \leq 2/501 \times 10^6 \text{ } jkg^{-1}$ میباشد. (زمانی که $T = 273.15 \text{ } k$ است مقدار L برابر $2/501 \times 10^6$ و زمانی که $T = 373.15 \text{ } k$ است مقدار L برابر $2/257 \times 10^6$ است) و e_s فشار بخار

$$\Delta e_s = e_s(T) - e_s(T_d) = \frac{L_e s(T)(T - T_d)}{R_w T^2}$$

$$\frac{e_s(T)}{e_s(T)} - \frac{e_s(T_d)}{e_s(T)} = \frac{L(T-T_d)}{R_w T^2}$$

$$1 - \frac{e_s(T_d)}{e_s(T)} = \frac{L}{R_w T^2} (T - T_d) \quad \text{رابطه (ب)}$$

از طرفی با استفاده از رابطه تحلیلی در هوای مرطوب (بیش از ۵۰ درصد) و بازه دمایی صفر تا سی درجه سانتیگراد، بازه تغییرات (T-Td) بین ۰ تا ۱۱/۵ درجه سانتیگراد و دما بین ۲۷۳/۱۵ و ۳۰۳/۱۵ درجه کلوین می‌باشد و همچنین با لحاظ حد اکثر مقادیر L و ΔT و نیز مقدار ثابت R_w (برای بخار آب) صورت کسر $\frac{L(T-T_d)}{R_w T^2}$ همواره کوچکتر از مخرج آن خواهد بود لذا خواهیم داشت:

$$0 \leq \frac{L(T-T_d)}{R_w T^2} < 1$$

آنگاه:

$$0 < \frac{e_s(T_d)}{e_s(T)} \leq 1$$

و یا بعبارتی $e_s(T_d) \leq e_s(T)$ و همچنین $e_s(T_d) > 0$ می‌باشد.

طرفین رابطه (ب) را در عدد ۱۰۰ ضرب می‌کنیم:

$$100 - 100 \frac{e_s(T_d)}{e_s(T)} = \frac{100L(T-T_d)}{R_w T^2}$$

از طرفی چون فشار بخار آب در دمای محیط و دمای نقطه شبنم آن بصورت $e_s(T_d) = e(T)$ و همواره

$$RH = 100 \frac{e_s(T_d)}{e_s(T)} \quad \text{است، و از سوئی } RH = 100 \frac{e(T)}{e_s(T)} \text{ می‌باشد آنگاه:}$$

(Roger & Richard, 2003)

$$a = \frac{100L}{R_w T^2}$$

و با فرض

$$RH = 100 - a(T - T_d)$$

آنگاه:

از سویی مقادیر R_w و L تقریباً ثابت هستند و مقادیر تغییرات T در حد ۰/۰۹ است لذا بازه تغییرات a در هوای مرطوب (داده‌های ایستگاهی در بازه ۴۶ تا ۱۰۰ درصد) و دمای محیط صفر تا

$$RH \approx 100 - a(T - T_d) \quad \text{رابطه (ج) آنگاه:}$$

$$\text{و بر حسب } T_d \text{ بصورت: } T_d \approx T - \left(\frac{100 - RH}{a} \right)$$

دوره سه ساله ۲۰۰۴ تا ۲۰۰۶ تا ۱۳۸۲ تا ۱۳۸۴ (۱)

علیهذا با قراردادن مقادیر مشاهده شده دما، دمای

ایستگاه‌های هواشناسی مهرآباد تهران

نقطه شبنم و نم نسبی در رابطه (ج) (داده‌های روزانه

$$T_d \approx T - \left(\frac{100 - RH}{5.18} \right)$$

رابطه (۱) درمقایسه با رابطه (Lawrence, 2005) از تعداد روابط کمتر، و با روشی ساده تر حاصل شده است. چون برای محاسبه شیب ثابت آن از اطلاعات ایستگاهی (داده های روزانه و به فواصل سه ساعت و در کلیه فصول سال و در دو ایستگاه شمال تهران و مهرآباد تهران که دارای اختلاف ارتفاع قابل ملاحظه میباشند) بهره گرفته شده، لذا کارایی این رابطه در محیط شهری، خصوصاً شهر تهران با دقت بیشتری همراه است.

نتایج

ملاحظه میگردد که رابطه (۱) تقریباً مانند رابطه لارنس میباشد شکل ۵ مقادیر خطا در تعیین دمای نقطه شبنم با استفاده از حل تحلیلی و همچنین تعیین دمای مزبور با استفاده از رابطه (۱) را نشان می دهد.

(ارتفاع ۱۱۹۱ متر از سطح دریا) و شمال تهران (ارتفاع ۱۵۴۹ متر از سطح دریا)، با فواصل ۵ درصد درنم نسبی ۴۶ درصد و بالاتر و همچنین در دمای محیط، با فواصل ۵ درجه سانتی گراد در بازه دمایی صفر تا بیست و پنج درجه سانتیگراد، محاسبات با کمک نرم افزار اکسل انجام گردید. در نتیجه مقادیر نسبتاً متفاوتی از بدست آمد که نهایتاً بوسیله میانگین گیری مقادیر مزبور، مقدار ثابت و بهینه a به میزان ۵/۱۸ حاصل شد. در آخر میزان دقت این رابطه خطی با استفاده از داده های روزانه دوره دو ساله (۲۰۰۷ و ۲۰۰۸-۱۳۸۵ و ۱۳۸۶) همان دو ایستگاه شهر تهران در شرایط فوق مورد ارزیابی قرار گرفت.

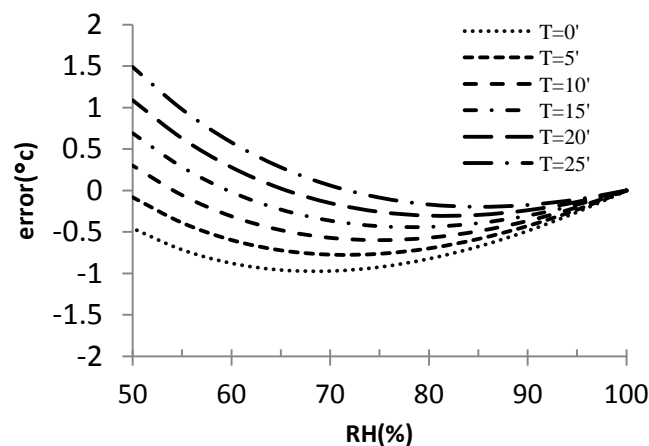
نتیجتاً رابطه خطی مورد نظر به شکل:

رابطه (۱)

$$RH \approx 100 - \frac{5}{18} (T - T_d)$$

میباشد.

و از آنجا دمای نقطه شبنم برابر است با:

شکل ۵- نمودار میزان خطای رابطه (۱) در قیاس با رابطه غیرخطی (حل تحلیلی) در خصوص تعیین دمای نقطه شبنم در دمای محیط ۰ تا ۲۵ درجه سانتی گراد و در هوای مرطوب و بر حسب درجه سانتی گراد در شهر تهران بر اساس داده های ایستگاه های مهرآباد و شمال تهران (۱۳۸۶-۱۳۸۲)

مقدار این تفاوت برابر ۱/۵ است. اینک با استفاده از این رابطه، رابطه تخمین ارتفاع پایه ابرهای کومولوسی که به شکل $Z_{lcl} \approx 125(T - T_d)$ توسط لارنس ارائه شده بصورت:

$$Z_{lcl} \approx 24.13(100 - RH)$$

خواهد شد

میزان دقت رابطه (۱) در مقایسه با رابطه غیرخطی در مورد تعیین دمای نقطه شبنم در هوای مرطوب و بازه دمایی ۰ تا ۲۵ درجه سانتی گراد (فواصل ۵ درجه سانتی گراد) در جو پیرامونی (سطح زمین) بررسی گردید که در نتیجه، اندازه تفاوت (خطا) این دو شیوه بین ۱/۵ تا ۱- درجه سانتی گراد است یا عبارتی قدر مطلق بزرگترین

جدول ۱ - مقادیر میانگین خطای تعیین دمای نقطه شبنم { حل غیرخطی در مقابل داده های ایستگاهی } در رابطه با داده های روزانه دوره سه ساله (۲۰۰۴-۲۰۰۶، ۱۳۸۲-۲۰۰۶، ۱۳۸۴) ایستگاه های مهرآباد و شمال شهر تهران در سطح زمین و بر حسب درجه سانتی گراد

۰	۵	۱۰	۱۵	۲۰	۲۵	دما (خشک) سانتیگراد
میانگین خطا Td	میانگین خطا Td	میانگین خطا Td	میانگین خطا Td	میانگین خطا Td	میانگین خطا Td	نام ایستگاه
۰/۰۷۷	۰/۰۵۹	۰/۰۷	۰/۰۶۸	۰/۰۷۵	۰/۰۴۶	شمال تهران (ارتفاع از سطح دریا ۱۵۴۹ متر)
۰/۰۸۳	۰/۰۷۸	۰/۰۸	۰/۰۷	۰/۰۶۸	۰/۰۶۲	مهرآباد تهران (ارتفاع از سطح دریا ۱۱۹۱ متر)

در نتیجه تغییر فشار هوا (اقلأ در این محدوده) و همچنین اثر تغییر آلاینده های جوی محیط شهری بر ارتباط بین نم نسبی، دمای محیط و دمای نقطه شبنم و نتیجتاً کمبود اشباع (T-Td) مشاهده نمی شود.

رابطه (۱) نشان می دهد که به ازای هر ۵/۱۸ درصد کاهش مقدار نم نسبی (RH) ، موجب کاهش یک درجه سانتی گراد در دمای نقطه شبنم و همینطور در مقابل کاهش مقدار ۵/۱۸ درصد در اندازه نم نسبی موجب افزایش یک درجه سانتی گراد در مقدار کمبود اشباع می گردد. جدول ۲- مطابق داده های روزانه دوره سه ساله (۲۰۰۴ - ۲۰۰۶، ۱۳۸۲، ۱۳۸۴-۱۳۸۴) ایستگاه های

جدول (۱) نشانگر خطای میانگین با بزرگی مطلق نزدیک ۰/۰۸ درجه سانتی گراد در خصوص تعیین دمای نقطه شبنم با روش ایستگاهی در قیاس با حل غیر خطی است که کوچک بوده و بازه خطای میانگین تعیین دمای نقطه شبنم هر دو ایستگاه در هوای مرطوب و محدوده دمایی فوق الذکر (محیط) بسیار به یکدیگر نزدیک هستند. (این اختلاف با بزرگی ۰/۰۲ درجه سانتی گراد است.) از طرفی بین این دو ایستگاه، اختلاف ارتفاعی در حدود ۳۵۸ متر در محیط شهری وجود دارد و به احتمال زیاد غلظت مواد آلاینده در جو پیرامونی این ایستگاه ها نیز متفاوت بوده لذا رابطه معنی داری در مورد اثر تغییر ارتفاع و

کمبود اشباع هر دو ایستگاه نامبرده حدوداً در دمای ۱۵ درجه سانتی گراد که میانگین دمای جهانی است قرار دارد. در مجموع میانگین کل کمبود اشباع ایستگاه شمال تهران قدری کمتر از میانگین کل کمبود اشباع ایستگاه مهرآباد تهران می‌باشد.

هواشناسی شمال تهران و مهرآباد تهران در هوای مرطوب و بازه دمائی صفر تا بیست و پنج درجه سانتی گراد در سطح زمین، نم نسبی با افزایش دما کاهش نشان داده است و یا به عبارتی افزایش دما باعث افزایش کمبود اشباع (T-Td) می‌گردد. نکته قابل ملاحظه این است که میانگین

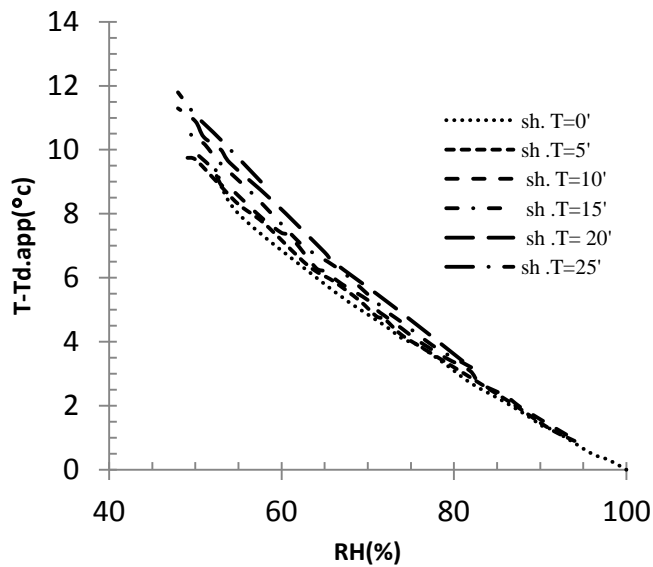
جدول ۲- میانگین داده های روزانه طی دوره ی سه ساله (۱۳۸۴-۱۳۸۲) ایستگاه های مهرآباد و شمال تهران در هوای مرطوب و

بازه دمایی صفر تا ۲۵ درجه سانتی گراد

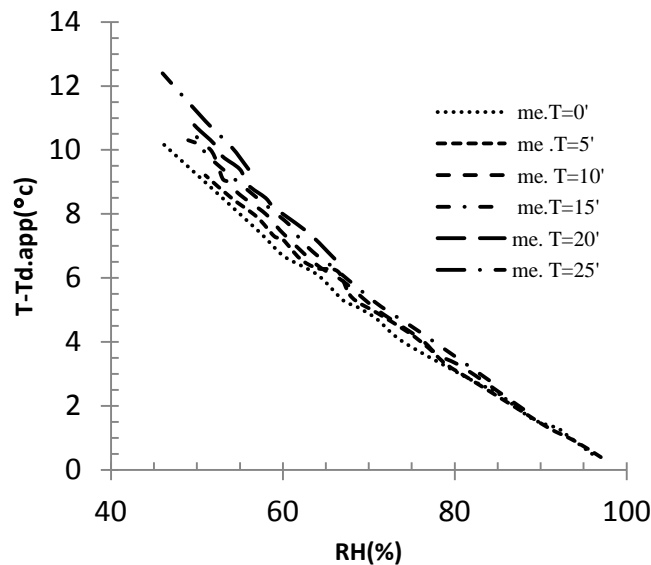
۰	۵	۱۰	۱۵	۲۰	۲۵	دما (خشک) سانتیگراد
ave. ΔT	ave. ΔT	ave. ΔT	ave. ΔT	ave. ΔT	ave. ΔT	نام ایستگاه
۳/۳۸	۵/۶	۵/۸۳	۷/۴۵	۸/۲۴	۱۰/۵۵	شمال تهران ارتفاع از سطح دریا ۱۵۴۹ متر
۴/۲۴	۴/۷۶	۶/۶	۶/۹۶	۹	۱۰/۷	مهرآباد تهران ارتفاع از سطح دریا ۱۱۹۱ متر

مرطوب (بیش از ۴۶ درصد) و بازه دمای ۰ تا ۲۵ درجه سانتی گراد در سطح زمین می باشد که نشان داده شده است.

شکل‌های ۶ و ۷ بترتیب بازه میزان کمبود اشباع (T-Td) روزانه دوره سه ساله (۲۰۰۴ - ۲۰۰۶، ۱۳۸۲-۱۳۸۴) ایستگاه شمال تهران و مهرآباد تهران در هوای

شکل ۶- نمودار مقادیر کمبود اشباع در هوای مرطوب و دمای ۰ تا ۲۵ درجه سانتی گراد در دوره سه ساله (۱۳۸۲-۱۳۸۴) ایستگاه شمال شهر تهران.

شکل ۷- نمودار مقادیر کمبود اشباع در هوای مرطوب و دمای ۰ تا ۲۵ درجه سانتی گراد در دوره سه ساله (۱۳۸۲-۱۳۸۴) ایستگاه مهرآباد شهر تهران.

کمبود اشباع برای بازه دمایی مزبور در نم نسبی ۴۶ تا ۶۵ درصد مشاهده می گردد.

میزان کمبود اشباع (T-Td) در نم نسبی بیش از ۸۵ درصد در دمای ۰ تا ۲۵ درجه سانتی گراد تقریباً یکسان بوده و بیشترین اختلاف در مقدار

جدول ۳ - میانگین تفاوت در تعیین دمای نقطه شبنم ناشی از استفاده از روش ایستگاهی و تعیین دمای مزبور بوسیله رابطه ساده شده (رابطه ۱) مربوط به کلیه روزهای دوره دو ساله (۲۰۰۷-۲۰۰۸، ۱۳۸۵-۱۳۸۶) ایستگاه‌های شمال تهران و مهرآباد شهر تهران در نم نسبی ۴۷ تا ۱۰ درصد و بازه دمایی ۰ تا ۲۵ درجه سانتی‌گراد در جو پیرامونی بر حسب درجه سانتی‌گراد.

۰	۵	۱۰	۱۵	۲۰	۲۵	دما خشک سانتیگراد
						نام ایستگاه
Td dif.mean	Td dif.mean	Td dif.mean	Td dif.mean	Td dif.mean	Td dif.mean	
۰/۶۵	۰/۶	۰/۳۹	۰/۳۴	۰/۷۳	۱/۶۹	شمال تهران ارتفاع از سطح دریا ۱۵۴۹ متر
۰/۸۶	۰/۵۹	۰/۳۶	۰/۴۱	۰/۸۲	۱/۲	مهرآباد تهران ارتفاع از سطح دریا ۱۱۹۱ متر

پایین تر خصوصاً در فصول سردتر سال، کاربرد رابطه (۱) به منظور تعیین دقیق تر دمای نقطه شبنم بویژه در بازه دمایی صفر تا پانزده درجه سانتی‌گراد و همچنین تعیین ارتفاع پایه ابر کومولوسی که در فصول سردتر سال (پاییز و اواخر زمستان و بهار) بعلت وجود ناپایداری بیشتر در جو سطح زمین فعالیت گسترده تری دارد با ارزش تری می‌باشد. با بررسی بعمل آمده، مقادیر نم نسبی بدست آمده از رابطه (۱) که با استفاده از مشاهدات مقادیر روزانه دما و دمای نقطه شبنم سال‌های ۲۰۰۷ و ۲۰۰۸ ایستگاه‌های شمال تهران و مهرآباد تهران در بازه دمایی محیط ۰ تا ۲۵ درجه سانتی‌گراد و در هوای مرطوب در سطح زمین انجام شده، در مقایسه با مقادیر نم نسبی مشاهده شده همان ایستگاه‌ها و در شرایط یاد شده دارای ضریب همبستگی ۰/۹۹۶ و بزرگتر بوده که بسیار به عدد

همانطور که در جدول (۳) نشان داده شده است، میانگین مطلق اختلاف تعیین دمای نقطه شبنم به روش ایستگاهی و به روش رابطه (۱) حداکثر ۱/۶۹ و حداقل ۰/۳۴ درجه سانتی‌گراد میباشد. به عبارت دیگر این افزایش اختلاف بین روش ایستگاهی و روش مبتنی بر رابطه (۱) در دمای بالاتر بعلت کاهش مقادیر نم نسبی در هوای پیرامونی در دمای مزبور میباشد.

در اینجا ذکر این نکته قابل توجه است که این اختلاف در دمای بین ۱۰ تا ۱۵ درجه سانتی‌گراد که شامل میانگین دمای جهانی است در کمترین مقادیر می‌باشد.

رابطه (۱) دارای بازه خطایی بین ۱/۵ و ۱- درجه سانتی‌گراد در مورد تعیین مقادیر دمای نقطه شبنم در شرایط فوق‌الذکر می‌باشد. علیهذا با توجه به بالاتر بودن میزان نم نسبی در دماهای

مقدار کسر $(T-T_w)$ یا بعبارتی اختلاف دمای تر و خشک از اهمیت بسزایی در تعیین مقادیر نم نسبی برخوردار می باشد. (علیجانی و کاوایانی، ۱۳۸۶) لذا با جانشانی کسر $(T-T_w)$ بجای کمبود اشباع در رابطه (ج)، رابطه زیر

رابطه $RH \approx 100 - a(T - T_w)$ حاصل می شود. در این مورد با استفاده از داده های روزانه سال ۲۰۰۴ ایستگاه شمال تهران در بازه دمای خشک ۰ تا ۲۵ درجه سانتی گراد و نم نسبی بیش از ۴۴ درصد و رسم نمودار (شکل ۸) ارتباط کسر $(T - T_w)$ با نم نسبی نسبتاً خطی بوده لکن شیب روابط در دماهای متفاوت به خصوص در هنگام کاهش دمای خشک تغییر محسوسی داشته و افزایش می یابد و فاقد ضریب نسبتاً ثابت و واحدی در بازه دمایی اشاره شده می باشد. علی‌رغم این مسئله به روشی که پیشنهاد می شود، امکان کاربردی بودن این روابط خطی در تعیین نسبتاً دقیق نم نسبی با میانگین کل خطای ۳/۱ درصد نم نسبی که در قیاس با کمبود اشباع $(T - T_d)$ در ایستگاه یاد شده که میانگین کل خطا حدود ۳/۶۵۸ درصد نم نسبی در بازه دمایی فوق و هوای مرطوب است بخوبی و حتی بهتر نمایان می باشد.

$$10^{\circ}\text{C} \leq T \leq 50^{\circ}\text{C} \quad a = 10/5$$

$$15^{\circ}\text{C} \leq T \leq 17^{\circ}\text{C} \quad a = 11/5$$

$$12^{\circ}\text{C} \leq T \leq 18^{\circ}\text{C} \quad a = 12/5$$

۱ نزدیک است. لذا نشان دهنده وابستگی بسیار زیاد بین این دو مجموعه متغیر می باشد.

از سوی دیگر میانگین خطای RH بدست آمده از طریق رابطه (۱) در مقایسه با داده های ایستگاه شمال تهران در بازه دمایی ۰ تا ۲۵ درجه سانتی گراد در هوای مرطوب مربوط به سال های ۲۰۰۷ و ۲۰۰۸ به میزان ۳/۶۵۸ درصد نم نسبی و در مقایسه با داده های ایستگاه مهرآباد تهران به مقدار ۳/۸۸۵ درصد نم نسبی می باشد که نشان دهنده ۵ درصد خطا در محاسبه مقادیر RH است.

رابطه (۱) را می توان بر حسب درجه فارنهایت نیز نوشت بنابراین :

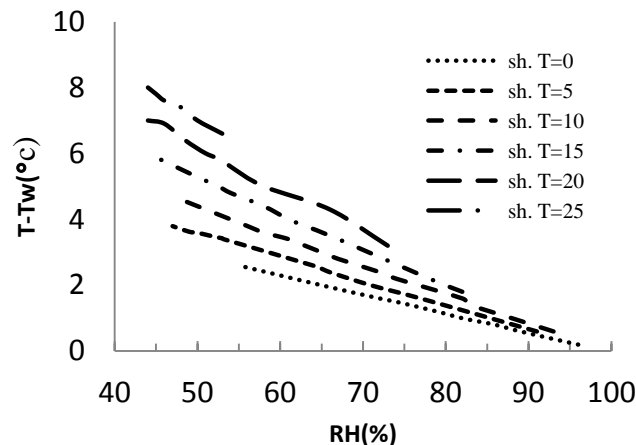
$$RH \approx 100 - \frac{26}{9}(T - T_d) \quad \text{و یا}$$

$$T_d \approx T - \frac{9(100 - RH)}{26}$$

که در اینجا T و T_d بر حسب درجه فارنهایت و RH بر مبنای درصد میباشند. در واقع تقریباً در برابر هر ۹ درصد کاهش در نم نسبی، نزدیک به ۳ درجه فارنهایت از میزان دمای نقطه شبنم کاسته می شود.

نظربه اینکه میزان دمای تر کمتر و یا مساوی دمای خشک محیط و همچنین بیشتر از دمای نقطه شبنم است، به بیانی دیگر دمای تر مابین دمای خشک و دمای نقطه شبنم قرار دارد، به همین لحاظ

ملاحظه می گردد که این شیب با افزایش دمای خشک کمتر می شود و با T در جهت عکس می آید.

شکل ۸- نمودار رابطه کسر (T-Tw) (اختلاف دمای تر و خشک) بانم نسبی در بازه دمای ۰ تا ۲۵ درجه سانتی گراد در هوای مرطوب در سال ۲۰۰۴، ایستگاه شمال شهر تهران.

بحث و نتیجه گیری

رابطه خطی (۱) تنها با استفاده از روابط بنیادین ترمودینامیک هوای مرطوب (معادله کلاسیوس کلاپیرون و نم نسبی) و با بهره گیری از داده های ایستگاه های مهرآباد و شمال شهر تهران که اختلاف ارتفاع بین آنها در حدود ۳۵۸ متر است استحصال گردیده است. رابطه مزبور نشان دهنده یک درجه سانتی گراد کاهش در دمای نقطه شبنم و همچنین یک درجه سانتی گراد افزایش در میزان کمبود اشباع به ازای هر ۵/۱۸ درصد کاهش در نم نسبی در هوای مرطوب (نم نسبی بیش از ۵۰ درصد) و در بازه دمایی ۰ تا ۳۰ درجه سانتی گراد می باشد.

حداکثر خطای رابطه (۱) در تعیین دمای نقطه شبنم در مقایسه با حل تحلیلی (analytic) در هوای مرطوب و بازه دمایی ۰ تا ۲۵ درجه سانتی گراد، برابر ۱/۵ درجه سانتی گراد می باشد.

حداکثر میانگین خطای رابطه (۱) در تعیین دمای نقطه شبنم در مقایسه با داده های دمای نقطه شبنم ایستگاه های مهرآباد و شمال شهر تهران در دوره دو

ساله (۱۳۸۵ - ۱۳۸۶) در نم نسبی ۴۷ تا ۱۰۰ درصد و بازه دمایی ۰ تا ۲۵ درجه سانتی گراد، برابر ۱/۶۹ درجه سانتی گراد و حداقل میانگین خطای آن در شرایط یاد شده برابر ۰/۳۴ درجه سانتی گراد است. قابل ذکر است که خطای مزبور در بازه دمایی ۱۰ تا ۱۵ درجه سانتی گراد که شامل میانگین دمای جهانی است در کمترین مقادیر می باشد.

مقادیر نم نسبی بدست آمده از طریق رابطه (۱) مربوط به مشاهدات داده های روزانه دما و دمای نقطه شبنم ایستگاه های ذکر شده در دوره دو ساله فوق و در شرایط بالا در سطح زمین، در قیاس با مقادیر نم نسبی حاصل از داده های همان ایستگاه ها و در شرایط یاد شده دارای ضریب همبستگی ۰/۹۹۶ و بزرگتر بوده که نشان دهنده وابستگی بسیار زیاد بین این دو مجموعه متغیر می باشد.

در خصوص اثر فشار جو و تاثیرات آلاینده های جوی بر روابط بین دما، دمای نقطه شبنم و نم نسبی در دوره سه ساله ۱۳۸۲ لغایت ۱۳۸۴ ایستگاه های یاد شده فوق که دارای اختلاف ارتفاع ذکر شده هستند بررسی گردید

گراد از دما (از ۰ تا ۲۵ درجه سانتی گراد) ارائه گردیده است. براساس این روابط خطی به ازای هر ۷/۵ تا ۱۵/۵ درصد کاهش در نم نسبی یک درجه سانتی گراد از دمای تر کاسته و یا یک درجه سانتی گراد به کسر (T-Tw) افزوده می‌شود. میانگین کل خطای روابط مزبور در تعیین نم نسبی در شرایط بالا ۳/۱ درصد بوده که مبین کاربردی بودن این روابط خطی است.

با توجه به اینکه محاسبه ارتفاع پایه ابر کومولوسی دارای رابطه خطی بصورت $Z_{icl} \approx 125(T-Td)$ می‌باشد علی‌هذا چنانچه بجای مقدار کمبود اشباع (T-Td) این رابطه مقدار برابر آن از رابطه خطی (۱) یعنی $T - Td \approx \frac{100-RH}{5.18}$ را قرار دهیم آنگاه خواهیم داشت: $Z_{icl} \approx 24/13(100-RH)$

که در اینجا تنها با کمک مقادیر نم نسبی مشاهده شده در سطح زمین، ارتفاع پایه ابر کومولوسی بر حسب متر بدست می‌آید. در واقع تأثیر نم نسبی سطح زمین در تشکیل ابرهای مزبور بوضوح نمایان است. در مجموع میتوان گفت که چون در دنیای امروز تسریع در کسب اطلاعات بسیار ضروری است، لذا صرفه جوئی در وقت در خصوص محاسباتی که دارای کاربردهای روزانه بوده و نیازی به دقت خیلی زیاد ندارند و در تخمین نسبتاً دقیق و پردازش اطلاعات نقش زیادی بعهده دارند از اهمیت بالایی برخوردار می‌باشد.

در هر حال قابلیت بهره‌گیری سریع و مطمئن (در امور معمول روزانه و نه مواردی که نیازمند دقت بسیار بالائی باشد) و بدون نیاز به تخصص خصوصاً برای افرادی که در کارهائی مانند امور کشاورزی، باغداری، گلخانه داری و بعضی از صنایع همانند داروسازی، چوب، بسته بندی، انبارداری و غیره

(جدول ۱)، نتیجه حاصل نشان دهنده عدم تأثیر محسوس فشار و آلاینده های جوی بر روابط مابین فراسنج های فوق الذکر می باشد.

براساس جدول (۲) که با بهره گیری از داده های روزانه دما، دمای نقطه شبنم و نم نسبی ایستگاه های ذکر شده در نم نسبی ۴۶ درصد و بالاتر و در بازه دمایی ۰ تا ۲۵ درجه سانتی گراد و دوره سه ساله یاد شده تهیه گردیده، نم نسبی با افزایش دما کاهش نشان می دهد. بعبارتی افزایش دما موجب افزایش کمبود اشباع در هر دو ایستگاه نامبرده شده است. از طرفی نکته قابل ملاحظه این است که میانگین میزان کمبود اشباع هر دو ایستگاه حدوداً در دمای ۱۵ درجه سانتی گراد که تصادفاً میانگین دمای جهانی است قرار دارد. ضمناً میانگین کل کمبود اشباع ایستگاه شمال تهران قدری کمتر از میانگین کل کمبود اشباع ایستگاه مهرآباد تهران می باشد.

مقادیر کمبود اشباع هر دو ایستگاه فوق الذکر در نم نسبی ۸۵ درصد و بیشتر و بازه دمایی ۰ تا ۲۵ درجه سانتی گراد تقریباً یکسان بوده و بیشترین تفاوت در مقادیر کمبود اشباع در بازه مزبور در نم نسبی ۴۶ تا ۶۵ درصد مشاهده می گردد.

با قرار دادن کسر (T-Tw)، بجای کمبود اشباع در رابطه (ج) و با سود جستن از داده های ایستگاه شمال تهران مربوط به سال ۱۳۸۲ در نم نسبی بیش از ۴۴ درصد و در بازه دمایی ۰ تا ۲۵ درجه سانتی گراد، رابطه ای خطی که در فواصل دمایی ۵ درجه سانتی گراد، دارای شیب (a) منحصر بفردی (این شیب بین ۷/۵ تا ۱۵/۵ در تغییر است) می باشد. در حقیقت ۵ رابطه خطی برای ارتباط بین دما، دمای تر و نم نسبی در هر ۵ درجه سانتی

- saturation vapor pressure. *J. Appl. Meteor*, **35**: 601–609.
- Chandrasekar, A. 2010. Basics of Atmospheric Science. PHI Learning private limited. New Delhi. 110001.
- Lawrence, G.M. 2005. The relationship between Relative Humidity and the Dewpoint Temperature. *moist Air. Bulletin of American Meteorology Society* DoI: 10,1175/BAMS-86-2-225 in McDonald, J. E. 1963. James Espy and the beginnings of cloud thermodynamics. *Bulletin of the American Meteorological Society*, **44**: 634–641.
- Roger, G.B. & Richard, J.C. 2003. *Atmosphere, Weather and Climate*. Routledge, Taylor & Francis Group. London and New York. Published in the Taylor & Francis e – library
- Sargent, G. P. 1980. Computation of vapour pressure, dew-point and relative humidity from dry- and wetbulb temperatures. *Meteor Magazine*, **109**: 238–246.

فعالیت می‌کنند و نتیجتاً افزایش بهره‌وری و صرفه‌جویی بهتر در مصرف سوخت و انرژی از اهداف و نتایج اینگونه ساده‌سازی‌ها می‌باشد. در نهایت پیشنهاد می‌شود از آنجاییکه اختلاف دمای تر و خشک (T-Tw) در تعیین دقیقتر مقادیر نم‌نسبی نقش مهمی دارد لذا آیندگان در جهت ارائه رابطه‌ای یگانه و کارا تر در این مورد اهتمام کافی مبذول نمایند.

منابع

- علی‌جانی، بهلول. و کاویانی، محمدرضا. ۱۳۸۶. مبانی آب و هواشناسی. انتشارات سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاهها (سمت). تهران. ایران.
- قائم‌ی، هوشنگ. ۱۳۸۳. هواشناسی عمومی. انتشارات سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاهها (سمت). تهران. ایران.
- Alduchov, O. A. & Eskridge, R.E. 1996. Improved Magnus form approximation of

